

Energistyrelsen

Kontor/afdeling

LAN/FOR

Dato

03-08-2022

J nr. 2021-18676

/pgh/rgpn

HØRINGSNOTAT

Høringsnotat vedr. bekendtgørelse om tilskud til lokale energifællesskaber og lokal forankring af klimaomstilling

Bekendtgørelse om tilskud til lokale energifællesskaber m.v. blev sendt i eksternt høring den 4. juni 2022 med frist for afgivelse af høringssvar den 24. juni 2022.

Der er modtaget i alt 19 eksterne høringssvar i høringsperioden.

Følgende 16 høringsparter har fremsendt bemærkninger til bekendtgørelsesudkastet:

- BjerreHolm ApS (BH)
- BL – Danmarks Almene Boliger (BL)
- Dansk Fjernvarme (DF)
- Dansk Solcelleforening (DS)
- Forbrugerrådet TÆNK (FT)
- Haveforeningen Engly (HE)
- Haveforeningen Sundbyvester – Energiudvalget (HS)
- Intelligent Energi (IE)
- Middelfart kommune (MK)
- Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi (NF)
- S-P-A-R-Energy (SE)
- Tekniq Arbejdsgiverne (TQ)
- Termonet Danmark (TD)
- Tønder Kommune (TK)
- Ulrik Jørgensen (UJ)
- Vedvarende Energi (VE)

Følgende eksterne høringsparter havde ikke bemærkninger til bekendtgørelsesudkastet:

- DA
- FRI - Foreningen af Rådgivende ingeniører
- Erhvervsflyvningens Sammenslutning

Energistyrelsen

Carsten Niebuhrs Gade 43
1577 København V

T: +45 3392 6700

E: ens@ens.dk

www.ens.dk

I det følgende vil de væsentligste punkter i de indkomne høringsvar blive gennemgået efterfulgt af ministeriets bemærkninger for hvert emne. Bemærkningerne er markeret med kursiv. For detaljerede oplysninger om svarens indhold henvises der til de fremsendte høringssvar, som kan ses på Høringsportalen.

Høringssvarene har berørt følgende emner:

Nr. 1: Formål og delmål med puljen

Nr. 2: Om varmeprojekter

Nr. 3: Barrierer for energifællesskaber

Nr. 4: Deltagere i projektorganisationen

Nr. 5: Tilskuddets størrelse

Nr. 6: Pointmodel

Nr. 7: Bevillingsudvalg

Nr. 8: Informationsprojekter

Nr. 9: Udbetaling af tilskud

Nr. 10: Forslag i øvrigt

Ad nr. 1: Formål og delmål med puljen

BH foreslår, at ansøgningen skal indeholde en beskrivelse af, hvordan projektet kan bidrage til de forskellige fællesskabsfordele for kommuner, SMV'er eller borgere, samt beskrive forventede resultater i henhold til samme.

IE angiver, at hovedformålet i § 2, stk. 1, nr. 2, er velformuleret, men delformålene, herunder navnlig delformål 4, 5, 6 samt 7 er formuleret uklart eller vanskelige at adskille fra hovedformålet. Til dette anbefaler IE en skarpere, kortere formulering af hovedformålet, med delmålene som præciseringer.

Ministeriets bemærkninger: *Jf. § 2, stk. 2 er delformålene at udvikle blandt andet sociale fællesskabsfordele ved projekter, der indeholder energifællesskaber. Endvidere står der i § 11, stk. 1, at ansøgning om tilskud til et større projekt skal beskrive, hvordan projektet opfylder puljens hoved- og delformål. I ovennævnte paragraffer er der derfor god mulighed for projekterne for at beskrive, hvordan et projekt kan bidrage til forskellige fællesskabsfordele for kommuner og andre, der kan indgå i et energifællesskab. Ministeriet har derfor vurderet, at der ikke er behov for at specificere dette yderligere.*

Ministeriet har justeret bekendtgørelsens § 2, stk. 2, nr. 5 for at tydeliggøre bestemmelsen vedrørende aggregering. I forhold til delformål 4, 6 og 7 vurderer ministeriet, at disse er i overensstemmelse med bekendtgørelsens hovedformål

Ad nr. 2: Om varmeprojekter

DF er bekendt med, at der er afsat penge til kommunerne via bloktilskudsaktstykke til understøtning af fælles varmeprojekter og har en forventning om, at nærværende bekendtgørelse kan spille sammen med den lokale udmøntning af ovenstående.

DF ser den centrale problemstilling som værende, at bekendtgørelsen ikke lægger direkte op til, at puljens midler kan bruges til energifællesskaber, hvor omdrejningspunktet er varme. DF anfører, at et energifællesskab om opvarmning også bør være en del af løsningen, og opfordrer til at dette bør understøttes.

DF ser generelt meget positivt på, at der bliver afsat midler til etableringen af lokale energifællesskaber. Dog bemærkes det af DF, at der tillige ligger et indgående arbejde, der kan være vanskeligt at finde midler til, ved etablering af lokale varmeløsninger, hvorfor etableringen af sådanne energifællesskaber omkring varmforsyning også bør understøttes af puljen.

DF opfordrer til, at fjernvarmeselskabet også bør kunne søge tilskud i puljen som en projektorganisation.

SE anfører overvejende et ønske om mere klart fokus på varme-energi i bekendtgørelsen. SE ønsker en afklaring af, om projekter med fokus på varme er omfattet af bekendtgørelsen. SE bemærker, at energifællesskaber har relevans for projekter vedrørende varme, og det foreslås i forlængelse heraf, at bekendtgørelsen tydeligt angiver fokus på varme. Derudover noterer SE, at ændring af bekendtgørelsen kan have betydning for en række bestemmelser og afsnit, herunder navnlig at inkorporere varme som en del af bekendtgørelsen hele vejen igennem.

TD ser som det mest centrale problem, at det af bekendtgørelsen ikke direkte fremgår, at puljemidlerne kan bruges til energifællesskaber, hvor borgere går sammen om etablering af fælles varmforsyning. TD henleder opmærksomheden på, at borgere i mindre landsbyer oplever stort økonomisk pres i den nuværende situation, som giver anledning til en oplevelse af "energifattigdom", hvorved TD opfordrer til, at det er oplagt at give disse borgere mulighed for at omstille varmforsyningen i fællesskab, hvorfor bekendtgørelsen direkte bør understøtte dette arbejde.

TD anfører, at etableringen af energifællesskaber baseret på varmforsyning også bør være understøttet af puljen.

TK spørger til bekendtgørelsens §7, stk. 1, om de vedvarende energiløsninger, der beskrives i hovedformåls-paragraffen vedrørende informationsprojekter, kun vedrører el-løsninger eller om vedvarende varmeløsninger i lokalsamfundet også kan indgå som en vedvarende energiløsning, som informationsprojektet kan bidrage til udviklingen af?

UJ anfører, at bekendtgørelsen må forstås således, at der også kan ydes tilskud til projekter, som tager udgangspunkt i etablering af lokale og kollektive varmeløsninger, som bygger på vedvarende energi. I forlængelse heraf anføres det af UJ, at fællesskaber i f.eks. andelsboligforeninger, almene boligafdelinger eller ejerforeninger bør kunne søge midler til at etablere fælles energiløsninger, som går videre end alene opsætning af fælles solceller til egenproduktion, men også omfatter elektrificering af varme og transport.

Ministeriets bemærkninger:

Puljen giver tilskud til, at projektorganisationer kan etablere et større projekt, der har fokus på at udvikle og anvende løsninger som både VE-fællesskaber og borgerenergifællesskaber kan beskæftige sig med. Puljen udelukker ikke, at informationsprojekter eller større projekter kan inkludere varmeløsninger. Fjernvarmeselskaber har derfor også mulighed for at søge tilskud fra puljen. I forlængelse af åbningen af puljen vil der komme en vejledning, der ekspliciterer rammerne for projekterne, herunder de varme-energi projekter, der kan søges tilskud til.

Til spørgsmålet om fjernvarmeselskaber kan søge som en projektorganisation bemærkes, at dette er muligt, jævnfør ministeriets nedenstående bemærkninger (ad. nr. 4 om deltagere i projektorganisationen).

Ad nr. 3: Barrierer for energifællesskaber

HE anfører, at energifællesskaberne bør meddeles ret til at distribuere lokalt produceret elektricitet gennem netvirksomhedens net på samme vilkår som elhandelsvirksomheder, balanceansvarlige og aggregatorer.

HS udtrykker samme holdninger som HE på dette punkt i deres hørings svar. HS beskriver, at den nuværende lovgivning af distribution af el gennem elnetselskabernes netværk er en forhindring for oprettelsen af energifællesskaberne, hvilket bør adresseres i puljen, såfremt målene mest optimalt skal nås. Derudover anfører HS, at der bør præciseres ret til at oprette eget målerpunkt med hovedmåler og bimålere bagved til fordeling af egenproduceret strøm. HS lægger derudover op til, at det borgerdrevne og nære skal prioriteres frem for de store selskaber.

TD roser generelt initiativet om afsætning af midler til en pulje som understøtter energifællesskaber over de næste fire år. Dog bemærker TD, at fælles for alle løsninger med energifællesskaber er, at de kræver et stort forarbejde, og alle dele af den forundersøgende del af processen er svær at finde midler til at gennemføre, hvorfor det ofte ses, at projekter kun gennemføres, hvor der er ildsjæle til stede, der kan drives processen frivilligt.

UJ nævner, at det er afgørende for lokale energiløsninger, at der arbejdes med den rette sammensætning af teknologier, samt databaseret styring af produktion og forbrug, hvor det understreges, at disse nok aktuelt set er det mest kritiske led sammen med en endnu ret begrænset kompetence hos entreprenører til at arbejde med de nye energiløsninger. UJ anfører desuden, at der er regulatoriske uklarheder samt, at netvirksomhedernes lovgivning ikke er ajourført i overensstemmelse med dansk lovgivning på området for borgerenergifællesskaber. UJ understreger, at det netop er på disse områder, at puljen kan støtte projekter, hvor de lokale initiativer kan fremmes.

Ministeriets bemærkninger: *Ministeriet bemærker, at bekendtgørelsen vedrørende puljen til lokale energifællesskaber udmøntes indenfor rammerne af lov om elforsynings bestemmelser om borgerenergifællesskaber samt VE-lovens bestemmelser om VE-fællesskaber, herunder bekendtgørelse om VE-fællesskaber og borgerenergifællesskaber (BEK nr. 1069 af 30. maj 2021), der iht. § 8 stiller krav om, at netvirksomheder skal samarbejde med VE-fællesskaber og borgerenergifællesskaber om at lette deling af elektricitet inden for VE-fællesskaber og borgerenergifællesskaber. VE-fællesskaber og borgerenergifællesskaber kan rette henvendelse til netvirksomheder om behov for konkrete tiltag for at lette deling af elektricitet inden for det respektive VE-fællesskab og borgerenergifællesskab.*

Ad nr. 4: Deltagere i projektorganisationen

BH ønsker, at tilskud også skal kunne søges af juridiske personer, der varetager projektorganisationen, og ønsker at kravet om allerede etableret energifællesskab skal skrives ud af bekendtgørelsen. Hertil bemærker BH, at det kan overvejes, om et veletableret fællesskab (ét CVR) skal støttes mere end andre energifællesskaber.

BL henviser til bekendtgørelsen § 2, stk. 3, om projektorganisation og anfører, at udelukkelsen af planlagte VE-fællesskaber fra puljen er uhensigtsmæssig, idet disse udgør et vigtigt bidrag til den grønne omstilling, og at der ligger et stort potentiale i at få etableret lokale energifællesskaber i de almene boligorganisationer. BL foreslår i stedet, at bestemmelsen udvides til at omfatte juridiske personer, som planlægger at etablere et energifællesskab.

DS mener, at definitionen af medlemmerne i projektorganisationen (§ 2, stk. 3) er for snæver, idet den udelukker virksomheder og industrivirksomheder i f.eks. industriområder fra at kunne søge tilskud. Derudover er det DS' synspunkt, at der ikke bør stilles krav om, at projektorganisationen som minimum skal indeholde et allerede etableret energifællesskab, da det indsnævrer feltet af mulige ansøgere.

DS foreslår i stedet, at ændre definitionen til § 2, stk. 3 til:

"Stk. 3, Tilskud kan søges af en projektorganisation. Projektorganisationer, som søger midler til større projekter, jf. § 2, stk. 1, nr. 2, kan indeholde et allerede etableret energifællesskab eller en gruppe af borgere og/eller virksomheder, der planlægger at etablere et energifællesskab. Projektorganisation kan derudover indeholde aktører så som en kommune, en forening, en NGO, et universitet, en aggregator, en balanceansvarlig og /eller en virksomhed som f.eks. en elhandelsvirksomhed eller elforsyningsvirksomhed"

DS anmoder om, at definitionen af projektorganisationer genovervejes.

TD forklarer, at det vil lette processen for et lokalområde, hvis der kan etableres et samarbejde med et eksisterende forsyningsselskab, og at det bør sikres, at fjernvarmeselskaber også kan søge tilskud i puljen som projektorganisation.

TQ mener, at definitionen i bekendtgørelsens § 2, stk. 3 er for snæver, da den i praksis vil udelukke virksomheder i industriområder fra at kunne opnå tilskud fra puljen. TQ mener ikke, at virksomheder bør stilles anderledes end borgerne i dette spørgsmål og foreslår følgende ændring:

"Stk. 3: Tilskud kan søges af en projektorganisation. Projektorganisationer, som søger midler til større projekter jf. § 2, stk. 1, nr. 2, skal som minimum indeholde et allerede etableret VE-fællesskab eller borgerenergifællesskab (som herefter under ét kaldes et energifællesskab) eller en gruppe af borgere eller virksomheder, der planlægger at etablere et energifællesskab. Projektorganisationen kan derudover indeholde aktører så som en kommune, en forening, en NGO, et universitet, en aggregator, en balanceansvarlig og/eller en virksomhed som f.eks. en elhandelsvirksomhed eller elforsyningsvirksomhed."

VE anfører, at det bør sikres, at projektorganisation har en demokratisk struktur. Derudover anføres det af VE, at energifællesskaber bør defineres i bekendtgørelsens § 3, og bør omfatte alle former for fællesskaber af borgere, som samarbejder om at fremme vedvarende energiforsyning.

Ministeriets bemærkninger: Ministeriet har på baggrund af indkomne høringssvar om deltagerkreds i projektorganisationen justeret i bekendtgørelsens § 2, stk. 3, i forhold til, at udvide deltagerkredsen til, at der også kan være tale om en gruppe af borgere og/eller virksomheder, der planlægger at etablere et energifællesskab. Bestemmelsen vil dermed lyde således:

”Projektorganisationer, som søger midler til større projekter, jf. § 2, stk. 1, nr. 2, skal som minimum indeholde et allerede etableret energifællesskab eller en gruppe af borgere og/eller virksomheder, der planlægger at etablere et energifællesskab jf. bekendtgørelse om VE-fællesskaber og borgerenergifællesskaber, BEK nr. 1069 af 30. maj 2021. Projektorganisationen kan derudover indeholde aktører såsom en kommune, en forening, en NGO, et universitet, en aggregator, en balanceansvarlig og/eller en virksomhed som f.eks. en elhandelsvirksomhed eller elforsyningsvirksomhed.”

Alle de aktører, som er beskrevet i ovennævnte citat fra bestemmelsen og som kan indgå i en projektorganisation, er de samme aktører, der kan indgå i enten et VE-fællesskab eller et borgerenergifællesskab jf. bekendtgørelsen om VE-fællesskaber og borgerenergifællesskaber (nr. 1069 af 30. maj 2021) § 3 og § 4, hvori de respektive energifællesskaber er defineret. Juridiske personer er derfor ikke udelukket fra at søge tilskud fra puljen.

Jf. §4, stk. 2 i bekendtgørelsen skal det være en virksomhed, der agerer projektadministrator. Dette er indført for, at udmønthingen af puljen er i overensstemmelse med reglerne om statsstøtte (jf. Europa-Kommissionens forordning nr. 1407/2013 af 18. december 2013 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis støtte).

Ad nr. 5: Tilskuddets størrelse

NF udtrykker, at 1,5 mio. kr. i støtte til større projekter er et stort beløb set i relation til pointsystemet.

UJ beskriver en bekymring for beløbets størrelse i bekendtgørelsens § 4, stk. 3, hvor det er angivet, at større projekter kan søge op til 1,5 mio. kr., idet UJ vurderer, at beløbet udgør en stor andel af den årlige pulje og lægger op til projekter med mange partnere og dermed også mindre klare mål, som projektet kan bedømmes på. UJ lægger op til, at puljen ikke må forveksles med f.eks. den form for udviklings- og innovationsstøtte, der gives af EUDP. UJ foreslår, at grænsen sættes ned under en million, evt. med mulighed for dispensation ved projekter, hvor dette kan begrundes med den samlede effekt, de vil have.

VE bemærker, at der kan søges op til 1,5 mio. kr. som VE vurderer bør reduceres til 596.000kr excl. moms, som svarer til hvad der kan bevilges under EU de minimis regler. Derudover bemærker VE, at informationsprojekter kan søge op til 200.000 kr., hvilket VE vurderer er for lidt til en landsdækkende informationsindsats. VE anbefaler, at det er muligt at søge op til 596.000 kr for informationsprojekter.

Ministeriets bemærkninger: I forhold til delpuljen vedrørende større projekter er den øvre grænse for ansøgningerne fastsat på baggrund af statsstøttereglerne, som bekendtgørelsen er underlagt. Der kan derfor maksimalt ansøges om 1,5 mio. kr., men det er muligt at søge om mindre beløb, ligesom pointmodellen tilgodeser ansøgninger om lavere beløb.

I forhold til delpuljen vedrørende midler til informationsprojekter er denne delpulje alene tiltænkt annonceringsudgifter, hvorfor der er fastsat et loft, som sikrer mulighed for, at flere projekter kan tilgodeses. Hvis en informationskampagne vurderer at opfylde hovedformål og delformål for større projekter, kan der søges i denne kategori i stedet og dermed om et højere beløb.

Ad nr. 6: Pointmodel

BH bemærker til pointmodellen i § 12, stk. 2, at kriterierne for ansøgningerne bør justeres. Det foreslås, at til stk. 2 nr. 1 bør det være "kommuner" frem for frem for antallet af "aktører", samt at nr. 2 bør justeres til også at inkludere andre juridiske personer.

DF anfører, at pointmodellen ikke i tilstrækkelig grad tager højde for det faglige/tekniske indhold i ansøgningerne ud fra en vurdering af, om projektet giver mening i forhold til puljens formål.

IE bemærker, at det for dem ser ud til, at kvantitet vægter tungere end kvalitet i relation til § 12 (pointmodel). IE opfordrer i stedet til, at der gives point efter tiltagets bidrag til løsninger på energisystemets udfordringer og/eller point for et mål for potentialet for udbredelse af løsningerne.

NF udtrykker bekymring for, at bekendtgørelsen lægger op til et automatiseret pointsystem til vurderingen af ansøgningerne, og at pointmodellen vil indsnævre ansøgerfeltet og stå i vejen for mindre projekter, hvor der ikke er mange ansøgere.

TD påpeger, at man ved pointmodellen risikerer at fravælge teknisk velfunderede projekter, til fordel for projekter der er optimeret mod at opnå flest muligt point.

Desuden anfører TD, at prioriteringen af fysiske møder og foredrag forekommer uhensigtsmæssig og lægger op til, at for informationsprojekter bør kriteriet være, at der produceres blivende materiale, der kan anvendes efter projektets afslutning.

UJ kritiserer et automatiseret pointsystem og anfører, at der her er tale om en meget uheldig skævrinding af, hvilke projekter som støttes. UJ vurderer, at systemet vil fremme ansøgninger, der er i stand til at samle mange aktører om projekterne uafhængigt af deres kvalitet og relevans i forhold til de egentlige formål med puljen. UJ udtrykker bekymring over den risiko der er for, at den valgte model vil fordreje formålet med puljen samt skævvride resultaterne.

VE stiller sig kritiske over for pointmodellen i § 12. VE anbefaler, at såfremt der ingen kvalificerede ansøgninger er kommet inden fristen, bør senere ansøgninger modtages og behandles løbende.

Ministeriets bemærkninger: Da der er tale om en ny pulje, vil det ved udmøntningen af puljen i det første år være mere uklart, hvilke projekttypen, der søger puljen, herunder hvor forskelligartede projekterne vil være, da der er tale om en nyoprettet pulje. Alle projekter vil blive vurderet individuelt og konkret for så vidt angår den kvalitative opfyldelse af kravene til projektets formål, jf. bekendtgørelsens § 14.

Rangering sker dernæst i forhold til en række kriterier, som er udvalgt, fordi de er sammenlignelige, klare og gennemsigtige for ansøgerne. Herudover tilgodeser pointmodellen ansøgninger om lavere beløb. Ved evaluering af puljen i 2023 vil Energistyrelsen inddrage erfaring fra puljens første år og vurdere, om dette giver anledning til at ændre pointmodellen.

I pointmodellen for de større projekter kan projekterne opnå flere point, hvis de formidler resultaterne af deres projekt mundtligt til flest mulige. Dette er for at skabe incitament til at sprede information om projektet i en form, der er relevant og let tilgængelig for et bredt publikum og som samtidig bidrager til en fysisk forankring af klimaomstillingen. For større projekter er det et krav, at deres ansøgning indeholder bl.a. en skriftlig formidling af projektet. Idet der ligger en udbredelse af information i formålet med informationsprojekterne jf. bekendtgørelsens §2, nr. 1, har ministeriet på baggrund af projekternes størrelse og

ansøgningskrav vurderet, at det ikke anses for relevant at opstille yderligere formkrav til disse projekter.

Ad nr. 7: Bevillingsudvalg

DF anbefaler, at tildelingen af midler foretages af et bevillingsudvalg, der er i stand til at tage en faglig vurdering af ansøgningers/projekters evne til at bidrage til puljens formål.

NF udtrykker, at pointmodellen bør revurderes og evt. erstattes med et bevillingsudvalg med personer med kompetence på området, der kan foretage en kvalitativ vurdering af de ansøgende projekter.

TD anfører derudover, at etablering af energifællesskaber kræver specialviden. Derfor foreslår TD, at der i puljen bør afsættes midler til at etablere ét eller flere teams af specialister, som kan rådgive inden for emner, der er særligt oplagte at danne energifællesskaber omkring. Det er TD's anbefaling, at der nedsættes et bevillingsudvalg, som kan foretage en faglig vurdering af de indkomne ansøgningers mulighed for at opfylde puljens hovedmål.

UJ foreslår, at pointsystemet erstattes med en model, hvor et vurderingsudvalg med kompetente og erfarne personer, der har arbejdet med lokale vedvarende energiløsninger, får til opgave at kvalitetsbedømme projekterne. UJ foreslår endvidere, at denne model evt. kan suppleres med krav om habilitet.

VE anbefaler, at pointmodellen erstattes af et bevillingsudvalg, der skal bevilge midler ud fra mål om at fremme energifællesskaber og udviklingen af vedvarende energi. Herunder ønsker VE, at bevillingsudvalgets medlemmer skal være kompetente og have erfaring med området i de seneste år. VE tilføjer, at udvalget bør suppleres med krav om habilitet.

Ministeriets bemærkninger: *Ift. spørgsmålet om, at der bør være et vurderingsudvalg eller et bevillingsudvalg bemærkes, at ministeriet fortsat vil være ansvarlig for bevillingen og for, at puljen forvaltes økonomisk ansvarligt og i overensstemmelse med god forvaltningsskik. Ministeriet har, jf. bekendtgørelsens § 12, stk. 6, beskrevet, at Energistyrelsen ved vurderingen af ansøgningerne kan inddrage ekstern rådgivning.*

Ministeriet har vurderet, at det ikke er hensigtsmæssigt at nedsætte et bevillingsudvalg til at varetage opgaven med at bevilge puljens midler, da det vil tage tid og ressourcer fra projekterne og kan forsinke tildelingen af tilskud fra puljen.

Ad nr. 8: Informationsprojekter

IE støtter, at der kan søges tilskud til både informationsprojekter og større projekter.

NF udtrykker, at en højere andel af puljen bør øremærkes til hovedformål 1. De udtrykker, at informationsprojekter med fordel kan knyttes sammen med et større projekt indeholdende et energifællesskab.

UJ anfører kritik af reglerne for informationsprojekter med finansiering af blandt andet annoncer, da UJ vurderer, at formålet er for snævert. UJ anfører, at hvis der var tale om informationsprojekter med tilhørende tilbud om indledende rådgivning og vejledning, som byggede på ansøgninger fra små konsortier af rådgivere med indsigt i områdets teknologier, økonomi, regulering og praktiske barrierer, ville dette punkt give mere mening.

VE anfører, at det bør være muligt at opnå støtte til informationsprojekter og vidensudveksling mellem borgergrupper, der vil starte energifællesskaber, med tilhørende tilbud om indledende rådgivning og vejledning, fx med rådgivere med indsigt i områdets teknologier, økonomi og regulering og barrierer.

Ministeriets bemærkninger: I forhold til informationsprojekternes afgrænsning bemærker ministeriet, at delpulje 1 til informationsprojekter alene tilgodeser annonceringsudgifter, og at delpuljen kan søges af alle, herunder rådgivere. Såfremt der ønskes tilskud til bredere informationsprojekter med egentlig rådgivning og vejledning, kan dette ske ved at ansøge som et større projekt.

Hensigten bag opdelingen i de to projektkategorier (delpulje 1 om informationsprojekter og delpulje 2 til større projekter), herunder hvilke omkostninger, der støttes i hver kategori, er at sikre en bred diversitet i de projekter, der kan søge tilskud. Samtidig er formålet, at de projekter, der opnår tilskud, reelt bidrager til en lokal forankring af vedvarende energiløsninger samt udviklingen af energifællesskaber.

Ad nr. 9: Udbetaling af tilskud

BH ser ikke, at det skal være en betingelse for udbetaling af tilskud, at der kun er anvendt momsregistrerede virksomheder til udførelse eller levering af tilskudsberettigede arbejdsopgaver. Derudover ønsker BH ikke, at tilskuddet skal kunne udbetales til et realkreditinstitut, med kommentar om at tilskud ikke gives til anlæg eller fast ejendom.

HE udtrykker, at projekterne bør have mulighed for at få ratevis udbetaling af tilskud. I et større projekt, hvor der skal udvikles forretningsmodeller, testes teknologier og foretages planlægning, kan det være en stor belastning for en forening som deres, hvis tilskudsmidlerne skal lægges ud i en periode på f.eks. 1 – 1,5 år.

NF bemærker, at udbetalingen af projektmidler til godkendte projekter bør foregå løbende. NF udtrykker, at udbetaling alene ved projektafslutning vil stille mange potentielle ansøgere til lokale energifællesskaber i en likviditetsmæssige udfordring ved, ud over egenfinansieringen, også selv at skulle afholde alle projektudgifter frem til projektaf rapportering.

HS anfører, at ratevis udbetaling bør muliggøres.

TK spørger, om projektorganisationen skal have brugt alle tilskudspengene, inden de tildeles.

UJ anfører vedrørende udbetaling af tilskud, at den valgte model for udbetaling er kontraproduktiv, dels på baggrund af, at denne type af projekter ofte ikke bygger på en deltagerkreds, der ud over egenfinansiering er i stand til at finansiere den del af projektet, hvor der er søgt tilskud, dels idet den valgte interne projektorganisation i Energistyrelsen vil være udfordret af at skulle foretage en vurdering af projektets resultater ud over den indsendte rapportering. UJ anbefaler, at der arbejdes med en model, hvor f.eks. 80% udbetales ved projektstart, og de resterende 20% udbetales på baggrund af projektets fyldestgørende afslutning.

VE bemærker, at det er en væsentlig barriere for nye og mindre aktører, at tilskud først udbetales efter projektets afslutning og af rapportering og anbefaler i stedet, at tilskud bør

udbetales i rater efter anmodning med mulighed for aconto-betaling på op til 50% ved projektstart for større projekter, og 80% for mindre projekter under 200.000 kr. og med en varighed op til et år. Desuden anfører VE, at det skal være en mulighed med udbetaling i rater op til maksimalt 80% af tilskuddet, hvorefter de sidste 20% udbetales efter projektafslutning og afrapportering

Ministeriets bemærkninger: *Ministeriet har på baggrund af de indkomne høringssvar om ratevis udbetaling justeret bekendtgørelsen. Ratevise udbetalinger vil blive muligt for større projekter omfattet af § 2, stk. 1, nr. 2, idet disse kan løbe over en længere periode. Den ratevise udbetaling skal udgøre mindst 20 % af tilsagnsbeløbet, og i samme tilskudssag kan der højst foretages ratevis udbetaling på i alt 60 % af tilsagnsbeløbet.*

Ad nr. 10: Forslag i øvrigt

BH angiver en længere række rettelser i selve bekendtgørelsens lovtekst. BH lægger bl.a. op til en større inkorporering af samarbejde mellem energifællesskaberne og kommunerne og lægger her vægt på, at energifællesskabernes største deltager potentielt kan være kommunerne. BH ønsker gennemgående en tilføjelse af, at der kan søges midler til ydelser til opladning af elektriske køretøjer, herunder ladepunkter. BH ønsker, at kravet om, at projektadministrator kan defineres som en virksomhed, skal fjernes og spørger i øvrigt om, hvorvidt borgere skal stifte et selskab for at kunne søge om tilskud. BH ønsker at udvide støtteberettigede udgiftstyper med blandt andet skatte-, afgifts-, eller energiteknisk rådgivning, organisatorisk og finansiel rådgivning, udgifter til driftsmidler og måling med droner.

ET støtter udkastet til høringsudgaven af bekendtgørelsen.

MK foreslår, at en del af puljesummen kan indarbejdes i en revidering af garantifonden. MK anfører, at garantifonden indholdsmæssigt bør udvides til at understøtte flere grønne teknologier, samt flankeres af mennesker med faglig viden, som kan hjælpe borgere med udarbejdelse af forskellige projekter og håndtering af de til projektet tilknyttede krav og betingelser. MK finder samtidig, at den nye garantifonds muligheder bør kommunikeres tydeligt, i forbindelse med oprettelse af eksempelvis klimaborgerting i kommunerne. MK opfordrer til, at garantifonden gentænkes i puljen for energifællesskaber, således at borgere afhjælpes en del af byrden ved opstart af et sådant projekt.

SE ønsker svar på, om der er en maksimal projektperiode.

VE foreslår, at projekterne skal være gennemført inden for to år, dog med mulighed for et års forlængelse. VE ønsker, at det konkret fremgår af bekendtgørelsen, at støtte også kan gives til løn til tilsagnshaver, teknisk rådgivning, juridisk rådgivning, formidling og dokumentation.

Ministeriets bemærkninger: *Fsva. kommunernes rolle i energifællesskaber henviser ministeriet til bekendtgørelsen om VE-fællesskaber og borgerenergifællesskaber (nr. 1069 af 30. maj 2021) § 3 og § 4, der beskriver, at kommuner kan deltage i energifællesskaber.*

Ift. foreslåede ændringer om opladning til elektriske køretøjer henvises til § 8 i bekendtgørelsen om VE-fællesskaber og borgerenergifællesskaber, hvor der er angivet, at VE-fællesskaber og borgerenergifællesskaber kan beskæftige sig med ydelser til opladning af elektriske køretøjer. Dette er således en del af energifællesskabernes aktivitet.

Vedrørende kravet om, at projektadministrator skal defineres som en virksomhed, er dette indført for, at udmøntningen af puljen er i overensstemmelse med reglerne om statsstøtte (jf.

Europa-Kommissionens forordning nr. 1407/2013 af 18. december 2013 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis støtte).

Ift. at støtteberettigede udgiftstyper vurderer ministeriet, at de angivne udgiftstyper i bekendtgørelsens § 10 er dækkende.

Fsva. bemærkninger vedrørende garantifonden vurderer ministeriet, at formålet med puljen til lokale energifællesskaber og lokal forankring af den grønne omstilling har et andet hovedformål end garantifonden. Garantifonden har til hensigt at yde garanti for lån til lokale VE-laug eller andre lokale initiativgrupper, som optages til finansiering af forundersøgelser, herunder til undersøgelse af placeringer, tekniske og økonomiske vurderinger og forberedelse af ansøgninger til myndigheder, med henblik på at opstille solceller eller vindmøller.

Det bemærkes hertil, at der med Klimaaftale om grøn strøm og varme 2022 fra 25. juni desuden er indgået aftale om bl.a. at oprette et rejsehold, der bl.a. skal sikre udbredelse af gode eksempler i forbindelse med realisering af VE-projekter i kommunerne.

Ift. om projekterne skal være gennemført inden for to år med mulighed for et års forlængelse vurderer ministeriet ikke, at der er behov for at fastsætte frist for projekternes afslutning i bekendtgørelsen. Baggrunden herfor er, at de ansøgte projekter kan være meget forskellige, og at fristen for projektets afslutning vil blive fastsat som en del af tilsagnet, jf. bekendtgørelsens § 15, stk. 1, nr. 2. Hvorvidt der måtte være behov for at sætte et øvre loft over projekternes varighed vil indgå i evalueringen af puljen i 2023.